

The King of Complexity: Exploring King David

1 Brothers In Values: David & Yehonatan

The Model Friendship: Why?

1. Pirkei Avot 5:16

כָּל אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר, בְּטֵל דָּבָר, בְּטֵלָה אֲהָבָה. וְשֶׁאֵינָה תְלוּיָה בְדָבָר, אֵינָה בְטֵלָה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא אֲהָבָה הַתְלוּיָה בְדָבָר, זוֹ אֲהָבַת אֲמִנוֹן וְתָמָר. וְשֶׁאֵינָה תְלוּיָה בְדָבָר, זוֹ אֲהָבַת דָּוִד וְיִהוֹנָתָן.

Rambam

פירוש אלו הדברים כך הוא אתה יודע שאלו הסבות הגשמיות יבטלו ויסורו ויתחייב סור המתחדש בסור סבתו ומפני זה כשתהיה סבת האהבה ענין אלהי והוא המדע האמיתי האהבה ההיא אי אפשר שתסור לעולם מפני שסבתה מתמדת המציאות.

2. Shmuel Aleph 18:1-5

א וַיְהִי, כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶל-שָׂאוּל, וְנָפֵשׁ יְהוֹנָתָן, נִקְשְׂרָה בְּנַפְשׁ דָּוִד; וַיֵּאָהֲבוּ (וַיִּצְאָהֲבֵהוּ) יְהוֹנָתָן, כְּנַפְשׁוֹ. **1** And it came to pass, when he had made an end of speaking unto Saul, that the soul of Jonathan was knit with the soul of David, and Jonathan loved him as his own soul.

ב וַיִּקַּחְהוּ שָׂאוּל, בַּיּוֹם הַהוּא; וְלֹא נָתַנוּ, לָשׁוּב בֵּית אָבִיו. **2** And Saul took him that day, and would let him go no more home to his father's house.

ג וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדָוִד, בְּרִית, בְּאֲהָבָתוֹ אֹתוֹ, כְּנַפְשׁוֹ. **3** Then Jonathan made a covenant with David, because he loved him as his own soul.

ד וַיִּתְפָּשֵׁט יְהוֹנָתָן, אֶת-הַמַּעֲיֵל אֲשֶׁר עָלָיו, וַיִּתְּנֵהוּ, לְדָוִד; וּמַדְיָיו, וְעַד-חַרְבּוֹ וְעַד-קֶשֶׁתוֹ וְעַד-חַגְרֹו. **4** And Jonathan stripped himself of the robe that was upon him, and gave it to David, and his apparel, even to his sword, and to his bow, and to his girdle.

3. Malbim

נקשרה נפש יהונתן בנפש דוד – רצה לומר שמצד רוח הגבורה והקדושה היה קשר והתחברות בנפש, כי הדומה ימשך וישתוקק אל הדומה,

ויאהבהו יהונתן בנפשו – רצה לומר שלא היתה אהבת הערב או המועיל רק אהבה עצמיית שיאהב הטוב את הטוב והיתה האהבה כנפשו שהיא האהבה העזה שאין למעלה ממנה.

4. Rambam, Avot 1:4

ומה טוב מאמר אריסטוטלוס האהוב אחד הוא והאוהבים ג' מינים **אוהב תועלת, אוהב מנוחה, ואוהב מעלה** אמנם **אוהב תועלת** כאהבת שני השותפים ואהבת המלך ומחנהו. ואמנם **אוהב מנוחה** הוא ב' מינים **אוהב הנאה** ו**אוהב בטחון** אמנם אוהב הנאה כאהבת הזכרים לנקבות וכיוצא בהם. ואמנם אוהב בטחון הוא שיהיה לאדם אוהב תבטח נפשו בו לא ישמר ממנו לא במעשה ולא בדבור ויודיעהו כל עניניו הטוב מהם והמגונה מבלתי שירא ממנו שישגיגהו בכל זה חסרון לא אצלו ולא זולתו כי כשיגיע לאדם בטחון באיש זה השעור ימצא מנוחה גדולה בדבריו ובאהבתו הרבה. **ואוהב מעלה** הוא **שיהיה תאות שניהם וכונתם לדבר אחד** והוא הטוב וירצה כל אחד להעזר בחבירו בהגיע הטוב ההוא לשניהם יחד וזה האוהב אשר צוה לקנותו והוא כאהבת הרב לתלמיד והתלמיד לרב.

Shared Battles, Shared Values

5. Shmuel Aleph 14:1-15

א וַיְהִי הַיּוֹם, וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל
אֶל-הַנָּעַר נֹשֵׂא כְלָיו, לֵךְ וְנִעְבְּרָה אֶל-
מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים, אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַלְּזוֹ;
וּלְאָבִיו, לֹא הִגִּיד.

1 Now it fell upon a day, that Jonathan the son of Saul said unto the young man that bore his armour: 'Come and let us go over to the Philistines' garrison, that is on yonder side. But he told not his father.

- ב** וּשְׂאוּל, יוֹשֵׁב בְּקֵצֵה הַגִּבְעָה, תַּחַת הָרִמּוֹן, אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן; וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ, כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ. **2** And Saul tarried in the uttermost part of Gibeah under the pomegranate-tree which is in Migron; and the people that were with him were about six hundred men,
- ג** וְאַחִיָּה בֶן-אֲחִיטוּב אַחֵי אִיכָבוֹד בֶּן-פִּינְחָס בֶּן-עֲלִי כֹהֵן יְהוָה, בְּשָׁלוֹ--נִשְׂא אֶפֹד; וְהָעָם לֹא יָדָע, כִּי הִלָּךְ יוֹנָתָן. **3** and Ahijah, the son of Ahitub, Ichabod's brother, the son of Phinehas, the son of Eli, the priest of the LORD in Shiloh, wearing an ephod. And the people knew not that Jonathan was gone.
- ד** וּבֵין הַמַּעְבְּרוֹת, אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ יוֹנָתָן לָעֹבֵר עַל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים--שָׁן-הַסֵּלַע מִהַעֲבֹר מִזֶּה, וְשָׁן-הַסֵּלַע מִהַעֲבֹר מִזֶּה; וְשֵׁם הָאֶחָד בּוֹצֵז, וְשֵׁם הָאֶחָד סֵנֵחַ. **4** And between the passes, by which Jonathan sought to go over unto the Philistines' garrison, there was a rocky crag on the one side, and a rocky crag on the other side; and the name of the one was Bozez, and the name of the other Seneh.
- ה** הַשָּׁן הָאֶחָד מִצּוֹק מִצְפּוֹן, מוּל מִכְמָשׁ; וְהָאֶחָד מִנְּגֵב, מוּל גִּבְעָה. {ס} **5** The one crag rose up on the north in front of Michmas, and the other on the south in front of Geba. {S}
- ו** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-הַנַּעַר נָשֵׂא כְלָיו, לָךְ וְנִעְבְּרָה אֶל-מִצֵּב הָעֲרִלִים הָאֵלֶּה--**אֲלוּלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה, לָנוּ: כִּי אֵין לַיהוָה מַעְצוֹר, לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוּ בְּמִעוֹט.** **6** And Jonathan said to the young man that bore his armour: 'Come and let us go over unto the garrison of these uncircumcised; it may be that the LORD will work for us; for there is no restraint to the LORD to save by many or by few.'
- ז** וַיֹּאמֶר לוֹ נָשֵׂא כְלָיו, עֲשֵׂה כֹל-אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ; נֹטָה לָךְ, הִנְנִי עִמָּךְ בְּלִבְבְּךָ. {ס} **7** And his armour-bearer said unto him: 'Do all that is in thy heart; turn thee, behold I am with thee according to thy heart.' {S}
- ח** וַיֹּאמֶר, יְהוֹנָתָן, הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹבְרִים, אֶל-הָאֲנָשִׁים; וְנִגְלִינוּ, אֲלֵיהֶם. **8** Then said Jonathan: 'Behold, we will pass over unto the men, and we will disclose ourselves unto them.
- ט** אִם-כֹּה יֹאמְרוּ, אֲלֵינוּ, דַּמּוּ, עַד-הַגִּיעֵנוּ אֲלֵיכֶם--וְעָמְדוּנוּ תַּחְתֵּינוּ, וְלֹא נֵעַלָה אֲלֵיהֶם. **9** If they say thus unto us: Tarry until we come to you; then we will stand still in our place, and will not go up unto them.
- י** וְאִם-כֹּה יֹאמְרוּ עָלֵינוּ, וְעָלִינוּ--**כִּי-נִתְּנָם יְהוָה, בְּיָדֵנוּ: וְזֶה-לָּנוּ, הָאוֹת.** **10** But if they say thus: Come up unto us; then we will go up; for the LORD hath delivered them into our hand; and this shall be the sign unto us.'
- יא** וַיִּגְלוּ שְׁנֵיהֶם, אֶל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים; וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים--הִנֵּה עֹבְרִים יֹצְאִים, מִן-הַחֲרוֹת אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ-שָׁם. **11** And both of them disclosed themselves unto the garrison of the Philistines; and the Philistines said: 'Behold Hebrews coming forth out of the holes where they hid themselves.'
- יב** וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמִּצֵּבָה אֶת-יוֹנָתָן וְאֶת-נָשֵׂא כְלָיו, וַיֹּאמְרוּ עָלֵינוּ אֲלֵינוּ, וְנוֹדִיעָה אֶתְכֶם, דָּבָר; {פ} **12** And the men of the garrison spoke to Jonathan and his armour-bearer, and said: 'Come up to us, and we will show you a thing.' {P}
- וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל-נָשֵׂא כְלָיו, עֲלֵה **אֲחֵרֵי--כִּי-נִתְּנָם יְהוָה, בְּיַד יִשְׂרָאֵל.** And Jonathan said unto his armour-bearer: 'Come up after me; for the LORD hath delivered them into the hand of Israel.'
- יג** וַיַּעַל יוֹנָתָן, עַל-יָדָיו וְעַל-רַגְלָיו, וְנָשֵׂא כְלָיו, אַחֲרָיו; וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן, וְנָשֵׂא כְלָיו מִמּוֹתֵת אַחֲרָיו. **13** And Jonathan climbed up upon his hands and upon his feet, and his armour-bearer after him; and they fell before Jonathan; and his armour-bearer slew them after him.
- יד** וַתְּהִי הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה, אֲשֶׁר הִכָּה יוֹנָתָן וְנָשֵׂא כְלָיו--כְּעֶשְׂרִים אִישׁ: כְּבַחְצֵי מַעְנֶה, צָמַד שָׂדֶה. **14** And that first slaughter, which Jonathan and his armour-bearer made, was about twenty men, within as it were half a furrow's length in an acre of land.

15 And there was a trembling in the camp in the field, and among all the people; the garrison, and the spoilers, they also trembled; and the earth quaked; so it grew into a terror from God.

6. Shmuel Aleph 17

45 Then said David to the Philistine: 'Thou comest to me with a sword, and with a spear, and with a javelin; but I come to thee in the name of the LORD of hosts, the God of the armies of Israel, whom thou hast taunted.

46 This day will the LORD deliver thee into my hand; and I will smite thee, and take thy head from off thee; and I will give the carcasses of the host of the Philistines this day unto the fowls of the air, and to the wild beasts of the earth; that all the earth may know that there is a God in Israel;

47 and that all this assembly may know that the LORD saveth not with sword and spear; for the battle is the LORD'S, and He will give you into our hand.' {S}

7. Shmuel Aleph 2

9 He will keep the feet of His holy ones, but the wicked shall be put to silence in darkness; for not by strength shall man prevail.

8. Rashi 14:13

על ידיו ועל רגליו – כלומר: ככל כח ומרובה.

9. Shmuel Aleph 17

51 And David ran, and stood over the Philistine, and took his sword, and drew it out of the sheath thereof, and slew him, and cut off his head therewith. And when the Philistines saw that their mighty man was dead, they fled.

52 And the men of Israel and of Judah arose, and shouted, and pursued the Philistines, until thou comest to Gai, and to the gates of Ekron. And the wounded of the Philistines fell down by the way to Shaaraim, even unto Gath, and unto Ekron.

Yehonatan: Caught Between Shaul and David (and Hashem??)

10. Shmuel Aleph 19:1-7

1 And Saul spoke to Jonathan his son, and to all his servants, that they should slay David; but Jonathan Saul's son delighted much in David.

2 And Jonathan told David, saying: 'Saul my father seeketh to slay thee; now therefore, I pray thee, take

heed to thyself in the morning, and abide in a secret place, and hide thyself.

ג וְאֲנִי אֵצֶא וְעַמְדָּתִי לִיד-אָבִי, בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר אֵתָּה שָׁם, וְאֲנִי אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל-אָבִי; וְרָאִיתִי מָה, וְהִגַּדְתִּי לְךָ. {ס}

3 And I will go out and stand beside my father in the field where thou art, and I will speak with my father of thee; and if I see aught, I will tell thee.' {S}

ד וַיְדַבֵּר יְהוֹנָתָן בְּדוֹד טוֹב, אֶל-שָׁאוּל אָבִיו; וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-יַחְטָא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדוֹ בְּדוֹד, כִּי לֹא חָטָא לְךָ, וְכִי מַעֲשָׂיו, טוֹב-לְךָ מְאֹד.

4 And Jonathan spoke good of David unto Saul his father, and said unto him: 'Let not the king sin against his servant, against David; because he hath not sinned against thee, and because his work hath been very good towards thee;

ה וַיִּשֶׂם אֶת-נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ וַיִּדֹּף אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי, וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל-יִשְׂרָאֵל--רָאִיתָ, וַתִּשְׂמַח; וְלָמָּה תַחְטָא בְּדָם נָקִי, לְהַמִּית אֶת-דָּוִד חָנָם.

5 for he put his life in his hand, and smote the Philistine, and the LORD wrought a great victory for all Israel; thou sawest it, and didst rejoice; wherefore then wilt thou sin against innocent blood, to slay David without a cause?'

ו וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל, בְּקוֹל יְהוֹנָתָן; וַיִּשָּׁבַע שָׁאוּל, חַי-יְהוָה אִם-יוּמָת.

6 And Saul hearkened unto the voice of Jonathan; and Saul swore: 'As the LORD liveth, he shall not be put to death.'

ז וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן, לְדָוִד, וַיַּגִּד-לוֹ יְהוֹנָתָן, אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה; וַיָּבֵא יְהוֹנָתָן אֶת-דָּוִד אֶל-שָׁאוּל, וַיְהִי לִפְנֵי כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשׁ.

7 And Jonathan called David, and Jonathan told him all those things. And Jonathan brought David to Saul, and he was in his presence, as beforetime.

11. Shmuel Aleph 20:12-17

יב וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-אֶחָקֵר אֶת-אָבִי כְּעַתְּ מָחָר הַשְּׁלִישִׁית, וְהִנֵּה-טוֹב, אֶל-דָּוִד--וְלֹא-אֶזְאָשְׁלַח אֶלְיָךְ, וְגַלִּיתִי אֶת-אֲזָנְךָ.

12 And Jonathan said unto David: 'The LORD, the God of Israel--when I have sounded my father about this time to-morrow, or the third day, behold, if there be good toward David, shall I not then send unto thee, and disclose it unto thee?

יג כֹּה-יַעֲשֶׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן וְכֹה יִסִּיף, כִּי-יִיטֵב אֶל-אָבִי אֶת-הַרְעָה עֲלֶיךָ--וְגַלִּיתִי אֶת-אֲזָנְךָ, וְשַׁלַּחְתִּיךָ וְהִלַּכְתָּ לְשָׁלוֹם; וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ, כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אָבִי.

13 The LORD do so to Jonathan, and more also, should it please my father to do thee evil, if I disclose it not unto thee, and send thee away, that thou mayest go in peace; and the LORD be with thee, as He hath been with my father.

יד וְלֹא, אִם-עוֹדֵנִי חַי; וְלֹא-תַעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד יְהוָה, וְלֹא אֲמוֹת.

14 And thou shalt not only while yet I live show me the kindness of the LORD, that I die not;

טו וְלֹא-תִכְרִית אֶת-חֶסֶדְךָ מֵעַם בֵּיתִי, עַד-עוֹלָם; וְלֹא, בְּהִכְרַת יְהוָה אֶת-אֹיְבֵי דָוִד, אִישׁ, מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ.

15 but also thou shalt not cut off thy kindness from my house for ever; no, not when the LORD hath cut off the enemies of David every one from the face of the earth.'

טז וַיַּכְרַת יְהוֹנָתָן, עִם-בֵּית דָּוִד; וַבְּקִשׁ יְהוָה, מִיַּד אֹיְבֵי דָוִד.

16 So Jonathan made a covenant with the house of David: 'The LORD even require it at the hand of David's enemies.'

יז וַיֹּסֶף יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת-דָּוִד, בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ: כִּי-אַהֲבַת נַפְשׁוֹ, אָהָבוּ. {ס}

17 And Jonathan caused David to swear again, for the love that he had to him; for he loved him as he loved his own soul. {S}

12. Rabbeinu Yeshaya

ויהי ימי עמך כאשר היה עם אבי – פירושו: תצליח במלכותך כמו שהצליח אבי בעוד שהיה השם עמו.

וביקש ימי מיד אויבי דוד – פירושו: אמר לו שהשם יבקש דינו מיד כל אויביו, ואף על פי שהיה אביו אויביו לא נמנע מלקלל כל אויביו מרוב אהבתו אותו, ושהיה רואה שהיה עתיד למלוך.

13. Metzudat David

באהבתו אותו – רצה לומר: לא הוסיף להשביעו, בעבור כי חשש פן לא יקיים דוד את הברית שמאז, אולם מה שהוסיף להשביעו, הוא על כי אהב אותו כנפשו, והיה מתענג בהזכיר כי מלוך ימלוך ויהיה לאל ידו לעשות חסד.

14. Shmuel Aleph 20:41-42

41 And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the South, and fell on his face to the ground, and bowed down three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.

42 And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the LORD, saying: The LORD shall be between me and thee, and between my seed and thy seed, for ever.' {P}

Did Yehonatan Make the Right Choice: Parallels to Akedat Yitzchak...

(א) ויברח דוד [מניזות] (מנוות) ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי. (ב) ויאמר לו חלילה לא תמות הנה [לא יעשה] (לו עשה) אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אונני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת. (ג) וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי ימי וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות. (ד) ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך. (ה) ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי יושב אשב עם המלך לאכול ושלחתי ונסתרתני בשדה עד הערב השלשית. (ו) אם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הקמים שם לכול המשפחה. (ז) אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה מעמו. (ח) ועשית חסד על עבדך כי בבגדית ימי הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני. (ט) ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך. (י) ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה. (יא) ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ונצאו שניהם השדה. (יב) ויאמר יהונתן אל דוד ימי אלהי ישראל כי אחקר את אבי פעת מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגלית את אונך. (יג) כה יעשה ימי ליהונתן וכה יסוף כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגלית את אונך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי ימי עמך כפאשר היה עם אבי. (יד) ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד ימי ולא אמרת. (טו) ולא תכרית את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת ימי את אבי דוד איש מעל פני האדמה. (טז) וכרת יהונתן עם בית דוד וביקש ימי מיד אבי דוד. (יז) ויוסף יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו. (יח) ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך. (יט) ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל. (כ) ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטרה. (כא) והנה אשלח את הנער הפער לך מצא את החצים אם אמר אמר הפער הנה החצים ממך והנה קחנו ונבאה כי שלום לך ואין דבר חי ימי. (כב) ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך ימי. (כג) והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה ימי ביני ובינך עד עולם. (כד) ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך [אל] (על) הלחם לאכול. (כה) וישב המלך על מושבו בפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבגר מצד שאול ויפקד מקום דוד. (כו) ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור. (כז) ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ושי גם תמול גם היום אל הלחם. (כח) ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם. (כט) ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צנה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטח נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך. (ל) ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לכן ושי לבשתיך ובלבשת ערות אמך. (לא) כי כל הקמים אשר בן ושי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא. (לב) ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה. (לג) ונטל שאול את חנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד. (לד) ויקם יהונתן מעם השלחן בחרו אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד

כי הכלמו **אביו**. (לח) ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו. (לו) ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו. (לז) ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה. (לח) ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושפה אל תעמד וילקט נער יהונתן את [החצים] (החצי) ויבא אל אדניו. (לט) והנער לא ידע מאומה אף יהונתן ודוד ידעו את הדבר. (מ) ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר. (מא) הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל. (מב) ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנהנו בשם יי לאמר יי יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם.

בין יהונתן ודוד לעקידת יצחק

1. אב, נער
2. היום השלישי/הערב השלישית
3. וירש זרעך את שער איביו/בקש ה' את איבי דוד... ה' בין זרעי ובין זרעך עד עולם
4. את בנך אשר אהבת/כי אהבת נפשו אהבו
5. ויבאו אל המקום/ובאת אל המקום
6. נער עם עצים/חצים
7. נער שלא ידע מאומה

The Politics and the The Personal: David's Kinnah

Your glory, O Israel, Lies slain on your heights; How have the mighty fallen!	הצבי ישראל, על־במותיך חלל; איך נפלו גבורים:
Tell it not in Gath, Do not proclaim it in the streets of Ashkelon, Lest the daughters of the Philistine rejoice, Lest the daughters of the uncircumcised exult.	אל־תגידו בגת, אל־תבשרו בחוצות אשקלון; פ־רת־שמחנה בנות פלשתים, פ־רת־על־זנה בנות הערלים
O hills of Gilboa— Let there be no dew or rain on you, Or bountiful fields, ^d For there the shield of warriors lay rejected, The shield of Saul polished with oil no more.	הרי בגלבע, אל־טל ואל־מטר עליכם, ושדי תרומת; כי שם נגעל מגן גבורים, מגן שאול בלי משיח בשמן:
From the blood of slain, From the fat of warriors— The bow of Jonathan Never turned back; The sword of Saul Never withdrew empty.	מדם חללים, מחלב גבורים, קשת יהונתן לא נשוג אחור; וחרב שאול לא תשוב ריקם:
Saul and Jonathan , Beloved and cherished, Never parted In life or in death! They were swifter than eagles, They were stronger than lions!	שאול ויהונתן, הנאהבים והנעימים בחייהם, ובמותם לא נפרדו; מנשרים קלו, מאריות גברו:
Daughters of Israel, Weep over Saul , Who clothed you in crimson and finery, Who decked your robes with jewels of gold.	בנות ישראל, אל־שאול בכינה; המלבשכם שני עם־עדנים, המעלה עדי זהב על לבוש־כר:
How have the mighty fallen in the thick of battle— Jonathan , slain on your heights!	איך נפלו גברים בתוף המלחמה; יהונתן על־במותיך חלל:

I grieve for you my brother Jonathan , You were most dear to me. Your love was more wonderful to me than the love of women.	צָרִי לִי עֲלִידָא אַחֵי יְהוֹנָתָן, נְעֻמַתְּ לִי מְאֹד, נִפְלְאָתָה אֶהְבֵּתָד לִי מֵאַהֲבַת נָשִׁים:
How have the mighty fallen, The weapons of war ^e perished!	אֵידָ נָפְלוּ גִבּוֹרִים, וַיֵּאבְדוּ כָּלֵי מִלְחָמָה:

One Kinnah...

<i>1a. Fall of the Mighty</i>	1. (יט) הַצְּבִי, יִשְׂרָאֵל, עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלָל: אֵידָ נָפְלוּ גִבּוֹרִים.
<i>2a. Joy of the Philistine Women</i>	a. (כ) אֵל-תִּגִּידוּ בְּגַת, אֶל-תִּבְשְׂרוּ בְּחוּצַת אֲשֶׁקְלוֹן: פֶּן-תִּשְׂמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים, פֶּן-תִּעֲלֶזְנָה בְּנוֹת הָעַרְלִים.
<i>3a. Death of the Mighty In Battle (Shaul)</i>	i. (כא) הָרִי בַגְּלֶבַע, אֶל-טַל וְאֶל-מָטָר עֲלֵיכֶם--וּשְׂדֵי תְרוּמוֹת: כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֶּן גִּבּוֹרִים--מִגֶּן שְׂאוּל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשָׁמֶן.
<i>4a. Heroism of Yehonatan & Shaul</i>	1. (כב) מִדָּם חָלְלִים, מִחֶלֶב גִּבּוֹרִים--קִשֵּׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשּׁוּג אַחֹר; וְחָרֵב שְׂאוּל לֹא תִשׁוּב רִיקָם.
<i>5. Greatness & Unity of Shaul & Yehonatan...</i>	a. (כג) שְׂאוּל וַיהוֹנָתָן, הִנְאָהֳבִים וְהִנְעִימָם בְּחִיָּהֶם, וּבְמוֹתָם, לֹא נִפְרְדוּ; מִנְּשָׂרִים קָלוּ, מֵאַרְיֹת גְּבֹרוֹ.
<i>4b. Herosim of Shaul</i>	2. (כד) בְּנוֹת, יִשְׂרָאֵל--אֶל-שְׂאוּל, בְּכִינָה; הַמְלִבְשָׁכֶם שָׁנִי, עִם-עֲדָנִים, הַמְעַלָּה עֲדֵי זָהָב, עַל לְבוּשְׁכֶן.
<i>3b. Death of the Mighty In Battle (Yehonatan)</i>	ii. (כה) אֵידָ נָפְלוּ גִבּוֹרִים, בְּתוֹךְ הַמְּלָחְמָה--יְהוֹנָתָן, עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלָל.
<i>2b. Agony of David</i>	b. (כו) צָר-לִי עֲלִידָא, אַחֵי יְהוֹנָתָן--נְעֻמַתְּ לִי, מְאֹד; נִפְלְאָתָה אֶהְבֵּתָד לִי, מֵאַהֲבַת נָשִׁים.
<i>1b. Fall of the Mighty</i>	2. (כז) אֵידָ נָפְלוּ גִבּוֹרִים, וַיֵּאבְדוּ כָּלֵי מִלְחָמָה.

Or Two...

1. (יט) הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל ← על בְּמוֹתֶיךָ חָלָל // אֵידָ נָפְלוּ גִבּוֹרִים.
2. (כ) אֵל תִּגִּידוּ בְּגַת, אֶל תִּבְשְׂרוּ בְּחוּצַת אֲשֶׁקְלוֹן // פֶּן תִּשְׂמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים, פֶּן תִּעֲלֶזְנָה בְּנוֹת הָעַרְלִים.
3. (כא) הָרִי בַגְּלֶבַע ← אֶל טַל וְאֶל מָטָר עֲלֵיכֶם, וּשְׂדֵי תְרוּמוֹת // כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֶּן גִּבּוֹרִים, מִגֶּן שְׂאוּל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשָׁמֶן.
4. (כב) מִדָּם חָלְלִים, מִחֶלֶב גִּבּוֹרִים // קִשֵּׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשּׁוּג אַחֹר, וְחָרֵב שְׂאוּל לֹא תִשׁוּב רִיקָם.
5. (כג) שְׂאוּל וַיהוֹנָתָן, הִנְאָהֳבִים וְהִנְעִימָם בְּחִיָּהֶם, וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ // מִנְּשָׂרִים קָלוּ, מֵאַרְיֹת גְּבֹרוֹ.
6. (כד) בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל ← אֶל שְׂאוּל בְּכִינָה // הַמְלִבְשָׁכֶם שָׁנִי עִם עֲדָנִים, הַמְעַלָּה עֲדֵי זָהָב עַל לְבוּשְׁכֶן.
7. (כה) אֵידָ נָפְלוּ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ הַמְּלָחְמָה // יְהוֹנָתָן ← על בְּמוֹתֶיךָ חָלָל.
8. (כו) צָר לִי עֲלִידָא אַחֵי יְהוֹנָתָן, נְעֻמַתְּ לִי מְאֹד, נִפְלְאָתָה אֶהְבֵּתָד לִי מֵאַהֲבַת נָשִׁים.
9. (כז) אֵידָ נָפְלוּ גִבּוֹרִים, וַיֵּאבְדוּ כָּלֵי מִלְחָמָה.